

Bruxelles, den 13.1.2017
COM(2015) 574 final/2

CORRIGENDUM

This document corrects document COM (2015) 574 final of 18 November 2015. Clarifications and correction of factual mistakes requested by MS. It concerns all language versions.

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Vurdering af de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med at nå de nationale mål for energieffektivitet inden 2020 og med at gennemføre direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet i henhold til dette direktivs artikel 24, stk. 3

{SWD(2015) 245 final}

DA

DA

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	3
2. Fremskridt med EU's energieffektivitetsmål for 2020	3
3. Nationale mål	4
4. Energiforbrugstendenser og vurdering af nationale foranstaltninger for hver sektor	5
4.1. Industri	5
4.2. Husholdningssektoren.....	6
4.3. Servicesektoren	8
4.4. Den offentlige sektor	8
4.5. Transportsektoren	9
4.6. Elproduktionssektoren	10
4.7. Status over gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet	12
4.8. Finansiering	12
4.9. Endelige energibesparelser i 2016 i henhold til direktiv 2006/32/EF om energitjenester ...	14
5. KONKLUSION	14
Bilag I	17
Bilag II	17

1. INDLEDNING

Energiunionsstrategien¹ krævede, at begrebet energieffektivitet grundlæggende skulle omdefinieres som en energikilde i sig selv, der repræsenterer værdien af den sparede energi. Opfattelsen af energieffektivitet som en måde at begrænse energifeterspørgslen på medvirker til opfyldelsen af målsætningerne om forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed og medfører omkostningsbesparelser for forbrugere og erhvervsliv.

Energiunionsstrategien bekræftede energieffektivitetsmålet på 20 % senest i 2020, hvilket vil sige under 1086 Mtoe i endeligt energiforbrug eller under 1483 Mtoe i primærenergiforbrug. Dette er baggrunden for at hæve nedbringelsesmålet til mindst 27 % inden 2030. Inden 2020 skal dette tal dog revideres med tanke på et mål på 30 %.

I 2014 konkluderede Kommissionen i sin meddelelse om energieffektivitet (COM(2014) 520 final), at EU ville opnå energibesparelser på 18-19 % i 2020. Siden da har medlemsstaterne gjort en større indsats for at gennemføre EU's energieffektivitetslovgivning og har fastsat mere ambitiøse energieffektivitetsmål (nu i alt 17,6 % primærenergibesparelser i 2020 mod sidste års samlede mål på kun 16,4 %). På denne baggrund ser Kommissionen fortsat optimistisk på opnåelsen af målet på 20 %, forudsat at den eksisterende EU-lovgivning er fuldt ud gennemført, at medlemsstaterne hæver deres ambitionsniveau, og at investeringsbetingelserne for energieffektivitet fortsat forbedres i hele EU.

I denne rapport gives en vurdering af de fremskridt, der er gjort med at nå målet og med at gennemføre direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Den indeholder et antal anbefalinger til medlemsstaterne² og bygger på medlemsstaternes årlige rapporter og de nationale handlingsplaner for energieffektivitet. Denne rapport ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene³ med en detaljeret beskrivelse af de anvendte resultatindikatorer.

2. FREMSKRIDT MED EU'S ENERGIEFFEKTIVITETSMÅL FOR 2020

Der er sket betydelige fremskridt med at nedbringe energiforbruget på EU-plan. I alt faldt energiforbruget med 7 % fra 2005 til 2013. Primærenergiforbruget faldt med 8 % i samme periode, og de foreløbige skøn viser en fortsat faldende tendens med 1516 Mtoe i 2014⁴.

Det endelige energiforbrug⁵ i EU28 faldt fra 1186 Mtoe i 2005 til 1102 Mtoe i 2012, men steg igen til 1105 Mtoe i 2013. Stigningen i 2013 skyldtes primært stigninger i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Irland, Frankrig, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Slovakiet og Det Forenede Kongerige⁶.

- ✓ **Industriens** energiforbrug faldt i absolutte tal fra 327 Mtoe i 2005 til 275 Mtoe i 2012 (16 %). Overordnet set har den økonomiske krise, virkningerne af omstruktureringen i

¹ COM(2015) 80 final.

² I henhold til artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

³ SWD(2015) 245 final. De data, der er anvendt til graferne i bilag II til SWD(2015) 245 final, stammer primært fra Eurostats websted, februar 2015.

⁴ Jf. Det Europæiske Miljøagentur (2015): Trends and projections in Europe 2015 (<http://www.eea.europa.eu>).

⁵ Det endelige energiforbrug er den energi, der leveres til sektorerne industri, transport, husholdninger, service og landbrug, men ikke til energiomdannelsessektoren og energiindustrien selv.

⁶ Medlemsstaterne skal i henhold til bilag XIV til energieffektivitetsdirektivet forklare årsagerne til en eventuel stigning i energiforbruget for hver sektor i deres årlige rapporter, f.eks. økonomisk vækst eller vejrforhold. Men ikke alle medlemsstater gav sådanne oplysninger. Energiforbrugsdataene er ikke korrigeret med graddagetallet for at tage højde for klimaforandringer over tid. Der er kun taget højde for graddagetallet i figur 17, 18 og 20 i SWD(2015) 245 final.

de europæiske økonomier og energieffektivitetsforanstaltninger bidraget væsentligt til denne faldende tendens. Ikke desto mindre steg energiforbruget i industrien til 277 Mtoe i 2013. Dette skyldtes en stigning i flere industrielle delsektorer, hvoraf råstofindvindingssektoren havde den største stigning på 6 %.

- ✓ I **husholdningssektoren** faldt det endelige energiforbrug med 3 % i 2013 sammenlignet med niveauet i 2005.
- ✓ I **servicesektoren** steg det endelige energiforbrug med 6 % fra 2005 til 2013, men sektorens merværdi steg med 11 % i samme periode, hvilket forbedrede energiintensiteten.
- ✓ Det endelige energiforbrug i **transportsektoren** faldt med 6 % i denne periode. I 2013 stod transportsektoren for den største andel af det endelige energiforbrug (32 %). Derefter fulgte husholdningssektoren med 27 %, industrien med 25 % og servicesektoren med 14 %. De øvrige sektorer udgjorde de resterende 2 %.

Primærenergiforbruget⁷ i EU28 faldt fra 1709 Mtoe i 2005 til 1567 Mtoe i 2013. De foreløbige skøn viser, at primærenergiforbruget fortsat faldt i 2014 til 1516 Mtoe⁸. Imidlertid havde Belgien, Danmark, Tyskland, Estland, Frankrig, Polen, Portugal og Slovakiet stigninger i primærenergiforbruget i 2013 sammenlignet med 2012.

- ✓ I alt skyldtes faldet i primærenergiforbruget i EU28 fra 2005 til 2013 primært et fald i det endelige energiforbrug og blev også påvirket af den strukturelle omstilling i elproduktionssektoren til øget brug af vedvarende energikilder. Energiforbruget i energisektoren faldt med 13 %, og distributionstabene faldt med 8 % i samme periode.
- ✓ Varme produceret i kraftvarmeværker i EU28 faldt med 9 % fra 46 Mtoe i 2005 til 42 Mtoe i 2013.

3. NATIONALE MÅL

I 2013 fastsatte medlemsstaterne nationale vejledende mål for energieffektivitet⁹. Siden har Østrig, Bulgarien, Kroatien, Cypern, Grækenland, Ungarn, Italien, Slovakiet og Spanien sat sig mere ambitiøse mål i deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner for 2014 for det **endelige** energiforbrug med fokus på et større fald i efterspørgslen i husholdnings-, service-, industri- og transportsektoren. Kun Malta og Polen har anmeldt mindre ambitiøse mål for det endelige energiforbrug til Kommissionen. Formålet med energieffektivitet er at afkoble energiforbruget fra økonomisk vækst takket være effektivitetsgevinster. I denne forbindelse er niveauet for de vejledende mål, som Kroatien, Cypern, Finland, Grækenland, Italien, Portugal og Rumænien har fastsat, ikke ambitiøst nok, idet det endelige energiforbrug ifølge prognoser forventes at være højere end udviklingen i BNP fra 2014 til 2020¹⁰.

Med hensyn til **primærenergiforbruget** har Cypern, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Irland, Malta, Spanien og Sverige fastsat mere ambitiøse vejledende mål i deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner for 2014 end de oprindelige mål. Især Østrig, Belgien, Frankrig, Tyskland, Malta, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige har sat sig ambitiøse mål i lyset af den forventede BNP-vækst for perioden 2014-2020. Bulgarien, Kroatien og Slovakiet har nedsat deres ambitionsniveau. For Kroatien, Finland, Grækenland og Rumænien giver de vejledende 2020-mål for primærenergiforbruget plads til en større

⁷ Foruden det endelige energiforbrug omfatter primærenergiforbruget også produktions- og omdannelsesstab, energiomdannelsessektorens forbrug og nettab.

⁸ Jf. Det Europæiske Miljøagentur (2015): Trends and projections in Europe 2015 (<http://www.eea.europa.eu>).

⁹ I henhold til artikel 3 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

¹⁰ Den detaljerede analyse findes i SWD(2015) 245 final.

stigning i primærenergiforbruget end deres forventede gennemsnitlige BNP-vækst i 2014-2020¹¹.

Samlet set har medlemsstaterne ikke fastsat nationale energieffektivitetsmål, der er ambitiøse nok til at nå det fælles samlede EU-mål på 20 %. Summen af de nationale vejledende mål svarer til 17,6 % i primærenergibesparelser sammenlignet med prognoserne for 2020. Selv om dette er en velkommen forbedring i forhold til det første sæt af anmeldte mål, er det stadig ikke nok til at nå EU-målet om at spare 20 % primærenergi sammenlignet med prognoserne for 2020. Men oplysninger om de seneste fremskridt tyder på, at der kan drages en mere optimistisk konklusion.

4. ENERGIFORBRUGSTENDENSER OG VURDERING AF NATIONALE FORANSTALTNINGER FOR HVER SEKTOR

For at vurdere medlemsstaternes fremskridt med at nå deres vejledende energieffektivitetsmål analyserede Kommissionen deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner, årlige rapporter og det sæt af indikatorer, som er beskrevet nærmere i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene¹². Analysen viser, at de fleste medlemsstater fra 2005 til 2013 nedbragte deres primærenergiforbrug og endelige energiforbrug med en større andel end den, der er nødvendig i 2005-2020, for at de kan nå deres mål for primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug senest i 2020. Det gælder dog ikke Belgien, Estland, Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Polen og Sverige (med hensyn til primærenergiforbrug) og Østrig, Belgien, Estland, Frankrig, Tyskland, Litauen, Malta og Slovakiet (med hensyn til endeligt energiforbrug)¹³.

Primærenergiintensiteten¹⁴ for den samlede økonomi faldt i alle medlemsstater i gennemsnit fra 2005 til 2013 undtagen i Estland.

4.1. Industri

Industriens endelige energiforbrug faldt i absolutte tal fra 327 Mtoe i 2005 til 277 Mtoe i 2013 (-15 %). Faldet mellem 2008 og 2012 kan forklares ved et fald i den industrielle aktivitet og strukturændringer i industrien. Men energieffektivitetsforbedringerne bidrog mest til denne positive tendens med en næsten tre gange større virkning¹⁵.

¹¹ Den detaljerede analyse findes i SWD(2015) 245 final.

¹² SWD(2015) 245 final.

¹³ Da der kun findes data for 2013, kan der i denne sammenligning ikke tages hensyn til virkningen af de nyligt gennemførte energieffektivitetsforanstaltninger for overholdelsen af de nye forpligtelser i henhold til energieffektivitetsdirektivet og heller ikke virkningen af nogle af de nyligt vedtagne foranstaltninger i direktiverne om miljøvenligt design, energimærkning og bygningers energimæssige ydeevne (2010/31/EU). Desuden gør denne sammenligning det ikke muligt at foretage en endelig vurdering af, om medlemsstaterne er på rette vej mod at nå deres vejledende energieffektivitetsmål for 2020. Det skyldes, at man ikke kan lave prognoser for de fremtidige virkninger i 2020 (positive som negative) af forandringerne i økonomien (f.eks. stigning/fald i den økonomiske aktivitet eller et skift fra energiintensive industrier til serviceerhverv), energiprisernes udvikling, brændstofdskiftninger eller klimaforandringer. Jf. Det Europæiske Miljøagentur (2014): Trends and projections in Europe 2014 (<http://www.eea.europa.eu/publications/trends-and-projections-in-europe-2014>) og arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (2015) 245 final.

¹⁴ Energiintensitet defineres som primærenergiforbruget divideret med BNP. En analyse af drivkræfterne bag forbedringer af energiintensiteten findes i "Member States' Energy Dependence: An Indicator-Based Assessment", ECFIN Occasional Papers 196, juni 2014.

¹⁵ PwC/Fraunhofer ISI/TU Wien (2014): "Study evaluating the current energy efficiency policy framework in the EU and providing orientation on policy options for realising the cost-effective energy efficiency/ saving potential

Da der forventes økonomisk vækst i de fleste medlemsstater i de kommende år, vil der blive brug for en større indsats for at sikre afkoblingen af energiforbruget fra den økonomiske vækst. Desuden kunne lavere olie- og gaspriser forringe incitamentet til energieffektivitetsinvesteringer i denne sektor, da tilbagebetalingstiden bliver længere.

Der er en betydelig forskel på industriens energiintensitet i de forskellige medlemsstater. Således har Bulgarien en syv gange så høj energiintensitet som de mindst energiintensive medlemsstater Danmark og Irland. De fleste medlemsstater sænkede deres energiintensitet i industrien og byggesektoren fra 2005 til 2013 med undtagelse af Grækenland, Ungarn, Irland og Letland.

Det europæiske emissionshandelssystem har været en vigtig katalysator for energieffektivitetsinvesteringer i de energiintensive industrier. Endvidere støtter de fleste medlemsstater energieffektiviteten i industrien gennem finansielle incitamenter og finanspolitiske foranstaltninger. Frivillige aftaler er et andet almindeligt politisk virkemiddel i industrisektoren. Ni medlemsstater har indgået sådanne aftaler med industrielle aktører: Belgien, Danmark, Finland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige. Energibesparelser i industrisektoren opnås også ved hjælp af markedsbaserede instrumenter, f.eks. i Italien gennem "hvid attest"-ordningen og i Danmark gennem ordninger for energispareforpligtelser.

Gennemførelsen af artikel 8, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet, som kræver, at store selskaber foretager energisyn fra 2015 og frem, kan hjælpe industrisektoren med at identificere omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger. Men omkring halvdelen af medlemsstaterne har endnu ikke informeret Kommissionen om, at de har vedtaget love, der omsætter dette krav i energieffektivitetsdirektivet i national ret. Kommissionen har derfor indledt overtrædelsesprocedurer mod disse lande.

Medlemsstaterne bør også rette deres politikker mod små og mellemstore virksomheder for at fjerne markedshindringer og gøre det muligt for dem at udnytte et eventuelt uudnyttet potentiale til energieffektivitet.

4.2. Husholdningssektoren

Husholdningssektorens endelige energiforbrug faldt i absolutte tal fra 306 Mtoe i 2005 til 296 Mtoe i 2013 (-3 %), om end det steg en smule igen fra 2012 til 2013. Det samlede fald skyldtes primært energieffektivitetsforanstaltninger, især vedrørende energiforbruget til rumopvarmning¹⁶.

Energiforbruget pr. kvm faldt i alle medlemsstater fra 2005 til 2013, undtagen i Italien, hvor det steg med 10 %, og i Estland, hvor det var uændret¹⁷. Det lavere energiforbrug pr. kvm kunne forklares med strengere krav til energieffektiviteten i bygninger, elektriske apparater og opvarmningsteknologier, til dels på grund af den gradvise gennemførelse af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

until 2020 and beyond", figur 18 (https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/2014_report_2020-2030_eu_policy_framework.pdf).

¹⁶ Jf. Odyssee-Mure <http://www.odyssee-mure.eu/publications/efficiency-by-sector/household/household-eu.pdf>.

¹⁷ Jf. Odyssee-Mure-databasen: <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/online-indicators.html>. Stigningen i Italien skyldes en revision af biomasseforbruget i de seneste år ifølge Odyssee-Mure (2015): Energy Efficiency Trends and Policies in Buildings.

Medlemsstaterne udarbejdede for nylig den første langsigtede renoveringsstrategi for deres samlede bygningsmasse i medfør af artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet¹⁸. Selv om nogle strategier manglede visse oplysninger, f.eks. om bygninger med andre formål end beboelse, investeringsomkostninger og finansieringskilder, forventes kvaliteten af de langsigtede renoveringsstrategier at blive bedre i næste ajourføring, der ventes i 2017.

For at forbedre renoveringskvaliteten skal installatører og håndværkere uddannes, og deres færdigheder inden for nye og mere effektive teknologier, som kunne erstatte eksisterende udstyr og processer inden for byggeri og renovering, skal udbygges. Gennemførelsen af nationale opkvalificerings- og uddannelseskøreplaner, der er udarbejdet i henhold til EU's BUILD UP Skills-projekt, er allerede påbegyndt i 21 medlemsstater i 2013 og 2014¹⁹. Desuden har medlemsstaterne beskrevet andre nationale uddannelsesforanstaltninger i deres energieffektivitetshandlingsplaner, men der er brug for en yderligere og mere målrettet indsats på dette område.

Energieffektivitet i husholdningssektoren bakkes op af en bred vifte af politiske tiltag såsom lovgivningsmæssige og finansielle/finanspolitiske foranstaltninger foruden oplysningskampagner og bevidstgørende foranstaltninger, frivillige aftaler, infrastrukturinvesteringer (udrulning af intelligente målere), markedsbaserede instrumenter m.v. Lovgivningsforanstaltningerne vedrører som regel gennemførelsen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, herunder mindstekrav til energimæssig ydeevne og certifikater til nye og eksisterende bygninger og inspektion af varmtvandskedler og klimaanlæg, og af direktivet om miljøvenligt design, herunder energieffektivitetsstandarder for elektriske apparater og udstyr.

Finansielle og finanspolitiske foranstaltninger, som støtter forbedringer af energieffektiviteten, dækker også tilskud og støtteordninger. Nogle få medlemsstater (Frankrig, Tyskland, Grækenland, Nederlandene og Portugal) tilbyder låneprogrammer. Der meldes om skattelettelser til husholdningerne for energieffektiviseringer i Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Italien, Nederlandene og Portugal. Seks medlemsstater (Østrig, Danmark, Estland, Tyskland, Nederlandene og Sverige) har indført energiafgifter med sigte på adfærdsændringer og investeringer i energieffektivitet. Ifølge de nationale energieffektivitetshandlingsplaner udrulles der intelligente målere til privatkunder i Østrig, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Letland, Malta og Det Forenede Kongerige.

Ordninger for energispareforpligtelser er primært rettet mod husholdningssektoren med henblik på at nå 1,5 % energibesparelser hos slutbrugerne i henhold til artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet. I alt har 16 lande vedtaget eller planlagt at vedtage en ordning for energispareforpligtelser. De fleste medlemsstater har valgt at anvende de tilladte undtagelser til at nå den maksimalt tilladte nedbringelse på 25 % (undtagen Danmark, Portugal og Sverige)²⁰. Dette nedsætter mængden af energibesparelser, der bliver opnået inden 2020. Kommissionen erkender også den beskedne gennemførelse af denne artikel i visse lande, fordi mange medlemsstater bruger gamle foranstaltninger, gennemførelsen af de anmeldte foranstaltninger er forsinket, de forventede besparelser er blevet overvurderet, eller

¹⁸ Medlemsstaternes langsigtede renoveringsstrategier offentliggøres på:

<http://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency-directive/buildings-under-eed>.

¹⁹ Jf. www.buildupskills.eu.

²⁰ I henhold til artikel 7, stk. 2, i energieffektivitetsdirektivet er der mulighed for visse undtagelser for at kunne nedsætte den krævede mængde på 1,5 % i årlige energibesparelser, udelukke den mængde energi, der anvendes i de industrielle aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, fra beregningen, og medregne energibesparelser fra tidligere foranstaltninger eller besparelser i energiomdannelsessektoren og i distributions- og transmissionssektorerne.

fordi der ikke er taget korrekt hensyn til overlappende virkninger af forskellige politikker. Derfor vil Kommissionen følge den yderligere gennemførelse af denne artikel nøje.

Medlemsstaterne skal informere forbrugerne bedre om energieffektivitetsmulighederne og forbedre investeringsbetingelserne endnu mere for private forbrugere for at fremskynde den på nuværende tidspunkt meget beskedne renoveringsindsats i den eksisterende bygningsmasse i Europa. Der er brug for målrettede foranstaltninger i denne sektor, da husholdningerne ikke reagerer så kraftigt på stigende energipriser som f.eks. energiintensive industrier. Desuden er der brug for mere målrettede foranstaltninger til gavn for sårbare forbrugere, så brændstoffattigdom kan bekæmpes effektivt, og levestandarden forbedres. Således ville foranstaltninger som rentefrie lån og forbedring af forholdet mellem lejer og udlejer være gavnligt.

4.3. Servicesektoren

Det endelige energiforbrug i servicesektoren steg i absolutte tal fra 144 Mtoe i 2005 til 153 Mtoe i 2013 (6 %). Energiforbruget steg dog langsommere end merværdien i samme periode (11 %). Samlet set faldt energiintensiteten i EU's servicesektor (korrigeret med graddagetallet) med 4 % fra 2005 til 2013, primært i Østrig (20 %), Ungarn (26 %), Irland (37 %) og Portugal (21 %), hvilket er en meget positiv tendens. Imidlertid havde Bulgarien, Kroatien, Finland, Grækenland, Italien, Luxembourg og Spanien øget deres energiintensitet i 2013 sammenlignet med 2005.

De fleste lovgivningsmæssige foranstaltninger i husholdningssektoren finder også anvendelse i servicesektoren.

Da servicesektoren forventes at vokse, vil medlemsstaterne skulle håndtere flere og større udfordringer gennem egnede foranstaltninger for at videreføre den positive tendens med faldende energiintensitet i hele EU.

4.4. Den offentlige sektor

Artikel 5, stk. 1, i energieffektivitetsdirektivet kræver, at medlemsstaterne renoverer 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og afkølede bygninger, som staten ejer og bruger, eller opnår tilsvarende besparelser pr. år. I alt 18 medlemsstater vil gennemføre kravene i artikel 5 ved hjælp af alternative foranstaltninger (såsom foranstaltninger, der skaber incitamenter til beboerne til at ændre adfærd). De øvrige har valgt standardtilgangen med renovering af 3 % af det samlede etageareal. Medlemsstaterne er forpligtede til i deres årsrapporter at rapportere det samlede etageareal i bygninger, som ikke opfyldte kravene i artikel 5, stk. 1, i energieffektivitetsdirektivet, og det renoverede etageareal eller de samlede energibesparelser, man nåede det foregående år i henhold til artikel 5, stk. 1 og 6, i energieffektivitetsdirektivet. De fleste medlemsstater gav en del oplysninger om dette i deres årsrapport for 2015. Derimod gav Grækenland, Frankrig, Ungarn, Nederlandene og Slovenien ingen oplysninger herom²¹. Der blev i de fleste tilfælde opgivet data om det samlede etageareal i bygninger, som ikke opfyldte kravene i artikel 5 til energimæssig ydeevne, men data om besparelser gennem renovering af bygninger (eller alternative foranstaltninger) ejet af staten, som blev obligatorisk fra 1. januar 2014, manglede eller var uklare i de fleste årsrapporter. Derfor er det endnu ikke muligt at vurdere, om medlemsstaterne opfyldte deres forpligtelser i 2014 i overensstemmelse med artikel 5 i energieffektivitetsdirektivet, men Kommissionen vil følge nøje op på den korrekte gennemførelse.

²¹ Jf. <http://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficiency-directive/national-energy-efficiency-action-plans>.

I henhold til artikel 6 i energieffektivitetsdirektivet skal medlemsstaterne sikre, at statslige myndigheder kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger, som har en høj energieffektivitet. Alle medlemsstater har præsenteret de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dette overholdes, men i Belgiens og Italiens energieffektivitetshandlingsplan manglede der foranstaltninger til at tilskynde andre offentlige organer til at gøre det samme. Kommissionen har igangsat en undersøgelse til vurdering af effektiviteten af denne bestemmelse. Foreløbige resultater viser, at energieffektivitetskravene i forbindelse med offentlige indkøb ikke er forstået fuldt ud hos alle indkøbsansvarlige, og at kravene i artikel 6 i energieffektivitetsdirektivet endnu ikke er gennemført fuldt ud i visse lande. Ifølge medlemsstaterne er der bl.a. følgende hindringer: myndighedernes manglende færdigheder og praktiske viden om energieffektive offentlige indkøb, mangel på klar vejledning og praktiske værktøjer og uklare kriterier for vurderinger i forbindelse med offentlige indkøb. Kommissionen vil derfor se på, hvordan den kan yde medlemsstaterne bedre bistand med gennemførelsen af denne bestemmelse.

4.5. Transportsektoren

Det endelige energiforbrug i transportsektoren²² i EU28 faldt fra 370 Mtoe i 2005 til 349 Mtoe i 2013 (-6 %). Heri indgår en stigning på 4 % i 2005-2007 og et hurtigt fald siden da (-9 % i 2007-2013).

Ca. 40 % af nedbringelsen i 2007-2013 skønnes at skyldes den økonomiske krise med stabilisering af passagertrafikken og et fald i godstrafikken. De resterende 60 % hidrører primært fra forbedringer i energieffektiviteten i personbiler takket være strengere CO2-standarder og målrettede transportpolitikker i medlemsstaterne (som også blev anmeldt i visse tilfælde som transportforanstaltninger i henhold til artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet til at nedbringe det endelige energiforbrug)²³.

De største nedbringelser af det endelige energiforbrug i transportsektoren blev registreret i Grækenland, Irland og Spanien i perioden 2005-2013. Forbruget steg en smule i Kroatien, Finland og Tyskland, mens der blev registreret en betydelig stigning i Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien²⁴.

I 2013 steg den kollektive trafiks andel i halvdelen af medlemsstaterne: Østrig, Belgien, Kroatien, Den Tjekkiske Republik, Finland, Grækenland, Ungarn, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Portugal, Slovenien, Spanien og Sverige. I resten af medlemsstaterne steg personbilernes andel²⁵. Med hensyn til godstransport havde Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Tyskland, Italien, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Sverige og Det Forenede Kongerige øget den andel, der foregår ad jernbane og indre vandveje, i 2013 sammenlignet med 2005.

²² Undtagen transport i rørledninger.

²³ Odyssee-Mure (2015): Trends and policies for energy savings and emissions in transport (findes på: <http://www.odyssee-mure.eu/publications/br/energy-efficiency-in-transport.html>).

²⁴ Størstedelen af stigningen hidrørte fra vejtransport. Sammenligningen mellem medlemsstaterne skal foretages med varsomhed, fordi det endelige energiforbrug er baseret på solgt brændstof frem for forbrugt brændstof inden for et lands grænser. Derfor er der andre faktorer, der spiller ind, end energieffektivitet, f.eks. i hvilken grad en given medlemsstat er "transitland" for vejtransport eller et knudepunkt for luftrafik. På nuværende tidspunkt findes der ikke officielle statistikker (f.eks. om fordelingen af endeligt energiforbrug på passagerbefordring og godstransport), der kan give meningsfulde indikatorer for energiintensitet, men fremover vil datatilgængeligheden blive videreudviklet.

²⁵ Der fandtes ingen data for Cypern og Malta.

Medlemsstaterne støtter effektivitet i både privat og offentlig transport gennem forbedringer i køretøjers effektivitet og reducerede CO₂-udledninger, der stemmer overens med EU's CO₂-standarder, skift til mere miljøvenlige transportformer (f.eks. jernbane eller offentlige transportmidler) og forbrugerinformation og -adfærd.

Med hensyn til offentlig transport indberettede Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Frankrig, Italien, Letland, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige foranstaltninger, der var målrettet jernbanetransport i deres energieffektivitetshandlingsplaner. Der er indført energieffektivitetskrav til taxaer i Danmark. Metrotransport er udvidet ifølge indberetninger fra Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Grækenland og Italien. Fremme af trafikoverflytning og tilskyndelse til brug af offentlig transport eller cykling og gang er blevet nævnt af Belgien, Irland og Portugal. Foranstaltninger rettet mod private transportformer er f.eks. forbedringer af personbilparkens effektivitet, foranstaltninger til støtte for brug af el- eller brintbiler eller brændstoføkonomiske biler, anlæggelse af cykelstier osv. Der gives finansielle incitamentter til at købe energieffektive køretøjer i Kroatien, Luxembourg og Spanien (til elbiler) og Nederlandene, mens Danmark tilbyder skattemæssige incitamentter til el- og brintbilejere og ejere, som skifter til biler med lavere brændstofforbrug. Adfærdsændrende foranstaltninger nævnes også i Finland, Nederlandene (undervisning af fører) og Det Forenede Kongerige. I Frankrig planlægges også flytning af godstransport til mere miljøvenlige former som jernbane, søvejen og indre vandveje.

4.6. Elproduktionssektoren

Faldet i primærenergiforbruget de seneste år skyldes et fald i det endelige energiforbrug, gennemførelsen af EU's emissionshandelssystem og en strukturel ændring af elproduktionssektoren. Navnlige har der de seneste år fundet strukturelle ændringer sted fra varmeproduktion til mere brug af vedvarende energikilder.

Effektiviteten i produktionssektoren er afgørende for at nå 2020-målene for energieffektivitet. Energieffektivitet i produktionssektoren bidrager stærkt til forsyningssikkerhed og dekarbonisering. Ud over det europæiske emissionshandelssystem kan målrettede energieffektivitetspolitikker øge energieffektiviteten i denne sektor, f.eks. gennem forøgelse af andelen af varme og el produceret i højeffektive kraftvarmeværker, fjernvarme og fjernkøling og vedvarende energikilder.

Medlemsstaterne har øget deres indsats med hensyn til vedvarende energi de seneste år. I 2013 nåede EU's samlede andel af vedvarende energi op på 15 %, og den skønnes at nå op på 15,3 % i 2014, hvilket bidrager til en nedbringelse i primærenergiforbruget, idet de fleste vedvarende energikilder er 100 % omdannelseseffektive²⁶.

Artikel 24, stk. 6, i energieffektivitetsdirektivet kræver, at medlemsstaterne giver oplysninger om varme og el produceret i termiske kraftværker og især kraftvarmeværker. I EU28 faldt den mængde varme, der blev produceret i kraftvarmeværker fra 46 Mtoe i 2005 med 9 % til 42 Mtoe i 2013. Takket være effektivitetsgevinsterne og bidragene til industriens produktivitet er der brug for yderligere bestræbelser fra medlemsstaternes side for at øge andelen af navnlig højeffektive kraftvarmeværker.

I artikel 14 i energieffektivitetsdirektivet fastlægges en ramme, der skal igangsætte investeringer i effektiv fjernvarme og fjernkøling. Der kan iagttages en positiv tendens i ni medlemsstater, hvor omdannelsesoutputtet fra fjernvarmeværker i gennemsnit steg fra 2005 til 2013. Ikke desto mindre ses der en faldende tendens i de resterende 12 medlemsstater med

²⁶ Jf. Statusrapport om vedvarende energi, COM(2015) 293 final.

fjernvarme²⁷. For at udnytte energieffektivitetspotentialer i produktionssektoren fuldt ud er det derfor meget vigtigt, at artikel 14 gennemføres fuldt ud, og at medlemsstaterne foretager de omfattende vurderinger, som de inden udgangen af 2015 har pligt til at levere (analyse af deres potentiale til at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling).

²⁷ Der findes ingen data for Cypern, Grækenland, Irland, Italien, Malta, Portugal eller Spanien.

- Nogle medlemsstater har indarbejdet deres ambitiøse nationale energieffektivitetsmål i omfattende langsigtede strategier som den tyske *German National Action Plan on Energy Efficiency (NAPE)* eller det nyligt vedtagne lovforslag om *transition énergétique* i Frankrig.
- Polens *National Fund for Environmental Protection* støtter mange energieffektivitetsprojekter i forskellige sektorer og omfatter uddannelsesaspekter og involvering af lokale og regionale myndigheder, hvilket skaber bred opbakning til energieffektivitet på alle niveauer.
- For effektivt at afhjælpe brændstoffattigdom har Rumænien de seneste år gennemført *Improving Energy Efficiency in Low-Income Households and Communities programme*. Dette program har givet ca. 160 000 mennesker i Rumænien en hjælpende hånd med at bo i mere energieffektive boligblokke og en lavere varmeregning. *Better Energy Warmer Homes* er et lignende program i Irland.
- Mange medlemsstater har fastlagt succesrige strategier til nedbringelse af især deres primærenergiforbrug: Malta forbedrer sine kraftværker og investerer i ny effektiv produktionskapacitet, den britiske regering støtter gennem sin opvarmningsstrategi anlæggelse af fjernvarmenet i byer, der endnu ikke har det, og Italien, Belgien og Tyskland har udformet brede støtteordninger for højeffektiv kraftvarmeproduktion.
- Belgien, Danmark, Finland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige har allerede indgået frivillige aftaler om energieffektivitet for at reducere energiforbruget og skærpe konkurrenceevnen i industrisektoren. Østrig har skabt en succesrig *Green Building Cluster* for at øge produktiviteten, konkurrenceevnen og innovationen hos selskaber i byggesektoren i Nedre Østrig. I f.eks. Sverige kan selskaber få afgiftsfritagelse på elektricitet i fem år, hvis de deltager i den frivillige ordning, som kræver, at de foretager et energisyn, indfører et energiledelsessystem og gennemfører de foranstaltninger, der er fundet ved tilsynet, med en tilbagebetalingsperiode på under tre år.
- Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Frankrig, Italien, Letland, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige har allerede indrapporteret foranstaltninger, som f.eks. er målrettet mod jernbanetransport gennem forbedringer i jernbaneinfrastrukturen, elektrificering af jernbaner og stigende brug af passagerjernbanesystemer.

4.7. Status over gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet

Mange medlemsstater er endnu ikke færdige med at gennemføre energieffektivitetsdirektivet i national ret, og det hindrer nogle af dem i at nå deres vejledende nationale 2020-mål, hæmmer udviklingen af energieffektivitetsmarkederne og forhindrer forbrugere og markedsaktører i at få det fulde udbytte af energieffektiviteten. Den fulde og korrekte gennemførelse af den eksisterende retlige ramme for energieffektivitet er afgørende for at nå EU28's energi- og klimamål senest i 2020. Derfor har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer for at sikre fuld og korrekt gennemførelse. Der er brug for en større indsats i denne henseende.

Kommissionen har hidtil sendt 27 åbningsskrivelser og 20 begrundede udtalelser til medlemsstater, der ikke har anmeldt al den nationale lovgivning til Kommissionen, som er nødvendig for at omsætte hvert enkelt krav i energieffektivitetsdirektivet. Desuden tog Kommissionen initiativ til bilateral kontakt med alle 28 medlemsstater for at anmode om omfattende information om gennemførelsen af artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet.

4.8. Finansiering

Energieffektivitetsmarkedet har et stærkt investeringspotentiale, men er stadig lille, fragmenteret, (anses for) risikabelt og (navnlig med hensyn til gennemgribende renoveringer eller effektivitetsinvesteringer med over tre års tilbagebetalingstid) hovedsagelig afhængigt af direkte eller indirekte støtte.

De europæiske struktur og investeringsfonde (ESIF) er EU's største finansieringskilde på dette område. I henhold til den seneste flerårige finansielle ramme (2007-2013) tildelte EU ca. 6,1 mia. EUR (2 % af hele Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)/Samhørighedsfonden) til det prioriterede tema "*Energieffektivitet, kraftvarmeproduktion, energiledelse*". Over halvdelen af denne EU-finansiering (3,4 mia. EUR) blev øremærket til energieffektivitet i offentlige bygninger og boliger. I 2007-2013 blev 90 % af støtten fra EFRU og Samhørighedsfonden til energieffektivitet givet i form af tilskud, mens lån kun repræsenterede 8 % af EU-støtten²⁸.

Energieffektivitet repræsenterer også en høj andel af den tilgængelige finansiering i finansieringsperioden 2014-2020. Navnlige vil 13,3 mia. EUR fra EFRU og Samhørighedsfonden blive brugt til at støtte energieffektivitet i offentlige bygninger og boliger og således hjælpe næsten 1 mio. husholdninger. Desuden vil 3,4 mia. EUR blive afsat til at støtte energieffektivitet i virksomheder med fokus på små og mellemstore virksomheder, hvilket vil resultere i over 50 000 selskaber med forbedret energimæssig ydeevne. Imidlertid vil det kræve projekter af høj kvalitet at virkeliggøre disse investeringer og at mobilisere private midler til at imødekomme behovet for investering i energieffektivitet (over 100 mia. EUR om året²⁹). Derfor har ESIF fået en ny indgangsvinkel: Tilskuddene skal kun bruges til at dække finansieringsbehovet, dvs. projektets investeringsomkostninger, som ikke kan dækkes af de forventede energibesparelser inden for en rimelig tidsramme, eller til at afhjælpe sociale problemer som f.eks. energifattigdom. Frem for tilskud bør de finansielle instrumenter bruges til at reducere finansieringsomkostningerne ved projekter, der er tæt på at blive solide. Offentlige og private midler skal arbejde sammen om at tiltrække privat kapital og levere flere og større energieffektivitetsinvesteringer³⁰. I 2014-2020 sigter EU mod at fordoble anvendelsen af finansielle instrumenter under ESI-fondene i form af lån, garantier eller egenkapital. Denne ændring forventes at tilskynde til privat finansiering og hjælpe små projekter, der dominerer på energieffektivitetsområdet.

Desuden giver oprettelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD) i 2015 ekstra midler til medlemsstaterne og projektinitiativtagerne til at opskalere og finjustere energieffektivitetsordningerne (herunder dem, der samfinansieres af ESIF), især ved at samle projekterne i større investeringspuljer.

Den overordnede markedsramme er blevet bedre for forbrugerlån og realkreditlån, men der er stadig væsentlige problemer med finansiering af energieffektivitet. I EU er investering påvirket af makroøkonomiske betingelser og Den Europæiske Centralbanks (ECB) lavrentepolitik. Eftersom de fleste europæiske banker ikke tilbyder specifikke produkter til energieffektivitetsinvesteringer, må det antages, at renten på lån, som også bruges til at finansiere energieffektivitetsforanstaltninger, følger den nedadgående tendens i bankrenterne, som understøttes af ECB. F.eks. viser de seneste ECB-statistikker, at renten på forbrugslån til husholdninger (med kaution og/eller garantistillelse) i august 2015 lå på 3,30-4,53 % (afhængigt af om det er fast eller variabel rente). Disse rentesatser er faldet med ca. 22 % det sidste år. Markedet mangler tillid til opskalerede energieffektivitetsinvesteringer som en specifik aktivklasse. Sådanne investeringer og finansieringen heraf skal bygge på bredere

²⁸ Efterfølgende evaluering af programmerne under samhørighedspolitikken 2007-2013 med fokus på Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, arbejdsplan 8 om "Energieffektiviteten i offentlige bygninger og beboelsesejendomme", http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/evaluations/ec/2007-2013/#1.

²⁹ Se www.eefig.eu.

³⁰ Tilskud bør kun bruges, når kommerciel finansiering ikke ville fungere (lavindkomstgrupper, socialt boligbyggeri, energifattige). Tilskud bør kombineres med kommerciel finansiering, så de endelige finansieringsprodukter er tiltrækkende for markedet.

grundlæggende faktorer som f.eks. aktørernes "frigjorte" likviditet (på grund af lavere energiomkostninger) og den øgede aktivværdi (på grund af højere energimæssig ydeevne) og understøttes af en forudsigelig langsigtet investeringsramme.

4.9. Endelige energibesparelser i 2016 i henhold til direktiv 2006/32/EF om energitjenester

Ifølge direktiv 2006/32/EF skulle medlemsstaterne fastsætte – og bestræbe sig på at nå – et nationalt vejledende mål for energibesparelser på mindst 9 % af de endelige energibesparelser i 2016. De fleste af bestemmelserne i dette direktiv er blevet erstattet af mere præcise bestemmelser i energieffektivitetsdirektivet. Kravene i forbindelse med målet på 9 % vil dog ikke blive ophævet førend i 2017. Medlemsstaterne skulle således fremsende oplysninger om deres 2016-mål for besparelser i deres energieffektivitetshandlingsplaner for 2014: 19 medlemsstater angiver, at de påkrævede besparelser vil blive nået inden 2016, mens syv medlemsstater ikke angiver klart i deres energieffektivitetshandlingsplan, om besparelsesmålet vil blive nået³¹.

5. KONKLUSION

Rapporten viser, at medlemsstaterne ud over en række EU-politiske foranstaltninger (f.eks. miljøvenligt design, mærkning, EU ETS og bilstandarder) har indført energieffektivitetsforanstaltninger i deres hjemlige industri-, husholdnings-, service-, transport- og elproduktionssektor. De nationale energieffektivitetshandlingsplaner viser, at de fleste medlemsstater har øget deres indsats og enten styrket de eksisterende energieffektivitetsforanstaltninger eller indført nye.

Med tanke på, at EU28 skal nedbringe primærenergiforbruget med 11,9 Mtoe om året i gennemsnit (2,7 Mtoe udtrykt i endeligt energiforbrug) i forhold til 2013-niveauet for at nå de fastsatte 2020-mål, kan det konkluderes, at der er brug for en ekstra indsats trods de foregående års resultater, især i bygge-, transport- og elproduktionssektoren. Resultatindikatorerne for 2005-2013, der anvendes i denne rapport til at analysere fremskridt med energieffektiviteten, viser store variationer mellem medlemsstaterne, men de fleste indikatorer er ikke desto mindre blevet bedre på EU-plan. De primære undtagelser er en stigning i endeligt energiforbrug fra 2012 til 2013 og et fald i varmeproduktion fra kraftvarmeværker fra 2005 til 2013.

Selv om visse medlemsstater øgede deres vejledende energieffektivitetsmål udtrykt i **primærenergiforbrug** for nylig (til samlet set 17,6 %), opfylder EU28 som helhed ikke det krævede niveau på 20 %. For at lukke hullet op til 2020-målet udtrykt i primærenergiforbrug bør medlemsstaterne fremskynde deres indsats for at nå eller nå længere end de nationale energieffektivitetsmål for 2020. Det er værd at bemærke, at nogle medlemsstater – Østrig, Belgien, Frankrig, Tyskland, Malta, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige – allerede selv har fastsat særligt ambitiøse mål. Kroatien, Finland, Grækenland og Rumænien, som har sat sig mindre ambitiøse mål for 2020 i lyset af deres forventede BNP-vækst i 2014-2020, bør benytte sig af en fornyet vurdering af, hvordan en øget energieffektivitet kunne skærpe deres forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed.

Mange medlemsstater har fastlagt succesrige strategier til nedbringelse af deres primærenergiforbrug. Men Belgien, Estland, Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Polen og Sverige vil alle være nødt til at reducere deres primærenergiforbrug i et højere tempo i 2014-

³¹ Ungarns og Rumæniens endelige energieffektivitetshandlingsplan blev først fremsendt i 2015. Der er derfor ikke foretaget en detaljeret analyse endnu.

2020 end i perioden 2005-2013 for at nå deres vejledende mål for primærenergiforbrug inden 2020.

Analysen af det **endelige energiforbrug** i denne rapport viser en faldende tendens i de fleste medlemsstater fra 2005 og frem. Foruden energieffektivitetspolitikkerne har den økonomiske krise naturligvis bidraget til denne tendens. Østrig, Belgien, Estland, Frankrig, Tyskland, Litauen, Malta og Slovakiet har selv fastsat mål for endeligt energiforbrug i 2020, som kræver en højere reduktionshastighed i 2014-2020 end den, der blev opnået i 2005-2013. Disse lande vil være afhængige af en stærk gennemførelse af deres ordninger for energispareforpligtelser eller alternative foranstaltninger i henhold til artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet, som sætter forbrugerne i stand til at spare endelig energi og penge på både kort og langt sigt.

Når man ser på sektorerne i den enkelte medlemsstat, er den overordnede positive tendens i **industriens** endelige energiintensitet i de fleste medlemsstater opmuntrende. Med hensyn til energiintensitet i industrien er der imidlertid en syvdobbelts forskel mellem den medlemsstat, der har den højeste energiintensitet, og den, der har den laveste. Cypern, Irland, Grækenland, Ungarn og Letland kunne drage nytte af de positive eksempler i andre medlemsstater til at vende deres egen stigende tendens i den endelige energiintensitet i deres hjemlige industrisektor.

I **husholdningssektoren** har medlemsstaterne nedbragt energiforbruget de seneste år ved at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger målrettet denne sektor. Dette hjælper husholdningerne med at opnå samme boligkomfort for færre penge. Forbrugerne kunne få gavn af et skærpet fokus på politikker til nedbringelse af energiforbruget i husholdningssektoren i Belgien, Estland, Italien, Letland, Malta, Polen, Rumænien og Slovenien, hvor det gennemsnitlige energiforbrug pr. capita er steget de seneste år. For at give forbrugerne indflydelse på nedbringelsen af deres eget energiforbrug skal alle medlemsstater generelt informere forbrugerne bedre om energieffektivitetsmulighederne og forbedre investeringsbetingelserne endnu mere for at fremskynde den på nuværende tidspunkt meget beskedne renoveringsindsats i den eksisterende bygningsmasse i Europa. Desuden er der brug for mere målrettede foranstaltninger til gavn for forbrugerne, så brændstoffattigdom kan bekæmpes effektivt.

Da **servicesektoren** forventes at vokse, kunne målrettede energieffektivitetsforanstaltninger hjælpe med at modvirke stigningen i det endelige energiforbrug i denne sektor og understøtte sektorens positive tendens med faldende energiintensitet på EU-plan. Især Cypern, Belgien, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Luxembourg og Spanien kunne forsøge at præcisere eller øge intensiteten i foranstaltninger, der er egnede til at modvirke den nylige stigning i energiintensiteten i deres servicesektor.

I **transportsektoren** skal bevægelsen i retning af øget brug af kollektiv transport og jernbanens og de indre vandvejes andel af godstransporten fremmes. Trods nylige fremskridt med energieffektivitet og nedbringelse af energiforbruget til transport gør transportens samlede høje andel af det endelige energiforbrug på EU28-plan det nødvendigt med en yderligere energieffektivitetsindsats for at nå 2020-målene. Derfor anbefaler Kommissionen, at medlemsstaterne sætter alt ind for at gennemføre de transportforanstaltninger, der er beskrevet i deres energieffektivitetshandlingsplaner og tager yderligere skridt til at nedbringe energiforbruget i transportsektoren. Medlemsstaternes indsats for at fremme alternative brændstoffer og rene køretøjer/fartøjer og udrulle den tilhørende infrastruktur (ifølge kravene i direktiv 2014/14/EU) bør yderligere støtte energieffektivitetsforbedringerne i transportsektoren. Kommissionen har i køreplanen for energiunionen varslet en meddelelse om de nødvendige tiltag for at dekarbonisere transportsektoren og vil supplere medlemsstaternes indsats yderligere.

Generelt skal medlemsstaterne øge deres energieffektivitetsindsats for at sikre, at de når deres vejledende mål inden 2020 eller endda når længere, således at Den Europæiske Union opfylder sit 2020-mål for nedbringelse på 20 %. Dette understreger behovet for at gennemføre den EU-retlige ramme for energieffektivitet fuldt ud. Dette gør det muligt for markedet for energieffektivitetsrelaterede tjenester at udvikle sig og fjerne eksisterende hindringer for energieffektivitetsinvesteringer. Men også gennemførelsen af lovgivningsrammen vedrørende drivhusgasemissioner f.eks. i sektoren uden for ETS eller den nyligt vedtagne markedsstabilitetsreserve for ETS-sektoren er afgørende, idet de to politikområder er indbyrdes forbundne og styrker hinanden.

Med henblik på 2030-målene vil Kommissionen i 2016 vurdere, hvordan energieffektivitetsrammen kan forbedres yderligere på grundlag af den allerede gennemgåede produkteffektivitetsramme og med henblik på det betydelige bidrag fra i) direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og ii) energieffektivitetsdirektivet (især artikel 7). Denne gennemgang bør hjælpe alle interessenter (nationale regeringer, regioner, lokale myndigheder, energieffektivitetsselskaber, finansielle institutioner, forbrugere osv.) med at udnytte potentiale til omkostningseffektive energibesparelser på langt sigt i lyset af de klima- og energimål og -målsætninger, der er fastsat for 2030 og 2050.

Kommissionen vil fortsat nøje følge medlemsstaternes fremskridt med at nå deres vejledende nationale energieffektivitetsmål for 2020 og gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet og ajourføre sin vurdering årligt som led i sin status over energiunionen.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at udtrykke deres synspunkter vedrørende denne vurdering.

BILAG I

Tabel 1: Vejledende nationale mål for energieffektivitet i 2020

Medlemsstat	Absolut niveau for energiforbruget i 2020 [Mtoe] som anmeldt af medlemsstaterne i 2013 i energieffektivitetshandlingsplanerne for 2014 eller i separate anmeldelser til Europa-Kommissionen i 2015	
	Primærenergiforbrug	Endeligt energiforbrug
Østrig	31,5	25,1
Belgien	43,7	32,5
Bulgarien	16,9	8,6
Kroatien	11,5	7,0
Cypern	2,2	1,8
Tjekkiet	39,6	25,3
Danmark	17,8	14,8
Estland	6,5	2,8
Finland	35,9	26,7
Frankrig	219,9	131,4
Tyskland	276,6	194,3
Grækenland	24,7	18,4
Ungarn	24,1	14,4
Irland	13,9	11,7
Italien	158,0	124,0
Letland	5,4	4,5
Litauen	6,5	4,3
Luxembourg	4,5	4,2
Malta	0,7	0,5
Nederlandene	60,7	52,2
Polen	96,4	71,6
Portugal	22,5	17,4
Rumænien	43,0	30,3
Slovakiet	16,4	9,0
Slovenien	7,3	5,1
Spanien	119,8	80,1
Sverige	43,4	30,3
Det Forenede Kongerige	177,6	129,2
Sum af vejledende mål EU28	1526,9	1077,5
EU28's 2020-mål	1483	1086

Status: 7.10.2015

BILAG II

Tabel 2: Oversigt over indikatorer

Medlemsstat	2020 Ambitionsniveau		Tendens til at nå 2020-målet		Kortsigtet tendens		Intensitet hele økonomien	Industri	Husholdninger		Service-sektoren	Transport			Elproduktion		
	Ambitionsniveau for 2020-målet for primærenergiforbrug i forhold til BNP-skøn for 2014-2020	Ambitionsniveau for 2020-målet for endeligt energiforbrug i forhold til BNP-skøn for 2014-2020	Tendens for primærenergiforbrug 2005-2013 sammenlignet med tendens for primærenergiforbrug 2005-2020 til at nå 2020-målet	Tendens for endeligt energiforbrug 2005-2013 sammenlignet med tendens for endeligt energiforbrug 2005-2020 til at nå 2020-målet	Ændring i primærenergiforbrug 2013 i forhold til primærenergiforbrug 2012 i %	Ændring i endeligt energiforbrug 2013 i forhold til endeligt energiforbrug 2012 i %	2005-2013 gennemsnitlig årlig ændring i primærenergiforbrugets energiintensitet i %	2005-2013 gennemsnitlig ændring i energi-intensitet i industrien i %	2005-2013 gennemsnitlig årlig ændring i endeligt energiforbrug i husholdnings-sektoren pr. capita i %	2005-2013 gennemsnitlig årlig ændring i energiforbrug pr. kvm med korrigeringer for klima i koe/kvm i % (kilde: Odyssee)	2005-2013 gennemsnitlig ændring i energi-intensitet i service-sektoren i %	2005-2013 gennemsnitlig ændring i samlet endeligt energiforbrug i transport-sektoren i %	Ændring i andelen af tog, rutebiler, busser og trolleybusser til passagerbefordring i 2005 i forhold til 2013 i procentpoint	Ændring i andelen af jernbane og indre vandveje til godstransport i 2005 i forhold til 2013 i procentpoint	2005-2013 gennemsnitlig årlig ændring i varmeproduktion i kraftvarmeværker 2005 i forhold til 2013 i procentpoint	Ændring i forholdet mellem omdannelses-output fra kraftvarmeproduktion og brændselsmængden til kraftvarme-produktionen i 2005 i forhold til 2013 i procentpoint	2005-2013 gennemsnitlig årlig ændring i omdannelses-output fra fjernvarmeværker i %
EU28	+	+	+	+	-1,1%	0,1%	-1,7%	-1,9%	-0,8%	-1,4%	-0,4%	-0,7%	0,0	1	-1,0%	0,10	0,7%
BE	+	+	-	-	2,6%	2,9%	-1,9%	-1,7%	-3,5%	-3,2%	1,2%	-0,2%	2,4	8	7,8%	2,74	38,3%
BG	+	+	+	+	-8,3%	-5,1%	-3,7%	-7,1%	2,7%	-1,7%	-0,9%	-0,2%	-10	-5	2,1%	2,07	-4,2%
CZ	+	+	+	+	-1,3%	0,8%	-2,4%	-5,4%	-0,2%	-1,5%	-1,2%	-0,1%	1,9	-5	-1,5%	-1,06	-4,2%
DK	+	+	+	+	0,7%	-1,2%	-1,0%	-1,7%	-1,0%	-2,4%	-0,7%	-1,2%	-0,9	5	-0,6%	3,19	6,8%
DE	+	+	-	-	1,9%	2,4%	-1,9%	-1,3%	-1,1%	0,0%	-0,6%	0,2%	0,1	2	-0,5%	1,32	1,4%
EE	+	+	-	-	8,4%	0,0%	0,8%	-3,0%	1,7%	0,1%	-0,4%	0,0%	-8,2	-21	2,4%	-5,69	-3,6%
IE	+	+	+	+	-0,5%	0,9%	-1,4%	0,9%	-2,9%	-4,1%	-4,6%	-2,1%	-1,1	-1	i.r.	4,21	i.r.
EL	-	-	+	+	-11,9%	-10,4%	-0,8%	3,6%	-4,1%	0,9%	-2,9%	-2,9%	-3	-1	-0,9%	0,29	i.r.
ES	+	+	+	+	-6,6%	-2,4%	-2,3%	-1,3%	-0,2%	-2,3%	0,1%	-2,7%	1,3	0	i.r.	-2,79	i.r.
FR	+	+	-	-	0,7%	3,2%	-1,3%	-0,8%	-1,0%	-1,9%	0,2%	-0,3%	0,5	0	-9,1%	-1,09	49,5%
HR	-	-	+	+	-3,9%	-1,6%	-1,3%	-1,8%	i.r.	-2,7%	-0,4%	0,8%	-1,6	0	-0,8%	2,50	-3,3%
IT	+	-	+	+	-3,0%	-2,8%	-1,2%	-2,9%	1,5%	1,3%	0,9%	-1,9%	1,4	3	1,5%	1,66	i.r.
CY	-	-	+	+	-12,7%	-8,4%	-2,1%	0,0%	-1,4%	-3,5%	1,1%	-1,4%	i.r.	i.r.	i.r.	4,59	i.r.
LV	-	+	+	+	-1,8%	-4,3%	-1,4%	2,6%	0,0%	-1,2%	-1,5%	0,3%	-3,8	-10	3,3%	-6,31	-8,2%
LT	+	+	+	-	-3,2%	-2,2%	-5,7%	-1,7%	2,1%	-0,9%	-1,7%	1,6%	-1,6	-10	-2,1%	41,53	-0,5%
LU	+	+	+	+	-2,7%	-1,2%	-2,7%	-2,4%	-4,0%	-7,7%	1,8%	-1,0%	2,6	-2	0,8%	3,55	11,8%
HU	+	+	+	+	-3,3%	1,3%	-2,3%	2,4%	-1,8%	-3,1%	-4,8%	-1,9%	-3,3	-6	-6,3%	-1,12	2,6%
MT	+	+	-	-	-13,8%	-0,2%	-3,6%	i.r.	12,3%	-3,4%	i.r.	5,9%	i.r.	i.r.	i.r.	10,92	i.r.
NL	+	+	-	+	-1,7%	0,0%	-1,1%	-1,3%	-1,0%	-1,9%	0,0%	-0,5%	1,1	8	-3,3%	-1,63	-1,0%
AT	+	+	+	-	-0,1%	1,6%	-1,6%	-0,3%	-0,8%	-1,0%	-2,6%	-0,4%	2,2	11	2,9%	6,12	8,3%
PL	+	+	-	+	0,4%	-1,7%	-3,0%	-6,0%	0,9%	-1,0%	-0,3%	3,4%	-10,3	-14	-1,6%	-0,81	-0,7%
PT	+	-	+	+	0,5%	-2,4%	-1,5%	-0,8%	-1,5%	-0,8%	-2,9%	-1,4%	0,2	1	8,8%	1,50	i.r.
RO	-	-	+	+	-8,2%	-4,6%	-4,4%	-7,3%	1,8%	-0,7%	-0,7%	2,9%	-6,8	10	-4,4%	-3,07	-6,5%
SL	+	+	+	+	-1,7%	-1,0%	-1,1%	-3,8%	0,4%	-1,3%	-0,1%	3,3%	-0,6	-3	0,3%	0,53	-3,4%
SK	+	+	+	-	2,9%	5,0%	-4,4%	-5,0%	-0,8%	-1,5%	-0,9%	2,5%	-8,5	-6	2,2%	-1,30	-8,3%
FI	-	-	+	+	-2,6%	-2,1%	-0,7%	0,0%	-0,3%	-0,1%	0,6%	0,6%	0	5	0,4%	-0,90	1,5%
SE	+	+	-	+	-1,9%	-2,4%	-2,0%	-1,4%	-1,3%	-1,4%	-1,3%	-0,4%	0,8	2	3,2%	1,29	-2,7%
UK	+	+	+	+	-1,0%	1,1%	-2,2%	-1,8%	-3,1%	-3,5%	-0,5%	-1,2%	2,4	2	i.r.	-0,78	1,1%

Kilde: Eurostat, GD ECFIN, Odyssee-Mure